

ВИКОРИСТАННЯ АКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ ДИСЦИПЛІНИ “ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА ПІДПРИЄМСТВА”

Сучасні вимоги до рівня освіти включають досягнення достатнього рівня компетентності майбутніми фахівцями в певній сфері діяльності. Компетентність працівника слід розглядати як свідоме використання набутих знань в практичній діяльності. Її складовими можна вважати теоретичну підготовку, вміння використовувати теоретичні знання в практичній діяльності, комунікативні уміння, особистісні характеристики, і, що є особливо важливим для управлінців, здатність об'єктивно оцінювати ситуацію, контролювати її та приймати самостійні управлінські рішення. Процес навчання забезпечує інформаційне наповнення та взаємодію вказаних напрямків освіти студентів за принципом оптимізації, коли максимально вирішуються завдання освіти, виховання й розвитку студентів за раціональних витрат часу та зусиль викладача.

Теоретична підготовка відбувається через аудиторну, самостійну і індивідуальну роботу студента. Зменшення кількості аудиторних годин навчання і збільшення передбачуваного часу самостійної роботи формує у студентів постійну потребу в самоосвіті, самовдосконаленні, а не пасивному споживанні знань, дбайливо відібраних викладачем. Існує постійна потреба в навчанні і у практикуючого бухгалтера чи економіста. Вона зумовлена недосконалістю і змінами в законодавстві, що регулюють та впливають на діяльність підприємств. То ж базове фахове навчання не може бути достатнім для здійснення кар'єри протягом всього життя.

Сьогоднішній бізнес потребує гнучкого та кваліфікованого працівника, готового до професійної діяльності. Випускники денної форми навчання часто навіть при широкій загальнотеоретичній підготовці мають невисокий рівень практичних навичок роботи.

Активні методи навчання дозволяють активізувати діяльність того, хто навчається; підвищити ступінь мотивації та емоціональності; налагодити прямі та зворотні зв'язки між викладачем та студентами. Два перших положення реалізуються через необхідність вирішення реальної проблемної ситуації з життя, яка з одного боку, не може бути розв'язана без теоретичної підготовки студента та його досвіду, а з іншого, отриманий результат орієнтує студентів на практичне використання отриманих умінь. Схематично процес активізації навчально-пізнавальної діяльності відображено на рис.1.

Особливо важливо застосовувати активні методи навчання з студентами випускних курсів з профілюючих дисциплін. Це дозволить розвинути у них комплекс умінь та навичок, необхідних для конкретної практичної діяльності, забезпечить становлення мінімально необхідного досвіду такої роботи та сформує потреби у професійному самовдосконаленні.

Найкращих результатів у вивченні методики розробки та обґрунтування облікової політики можна досягти при накладанні системи нових знань, які слід

засвоїти, на типову практичну ситуацію. Нею може бути потреба в формуванні облікової політики на конкретному підприємстві.

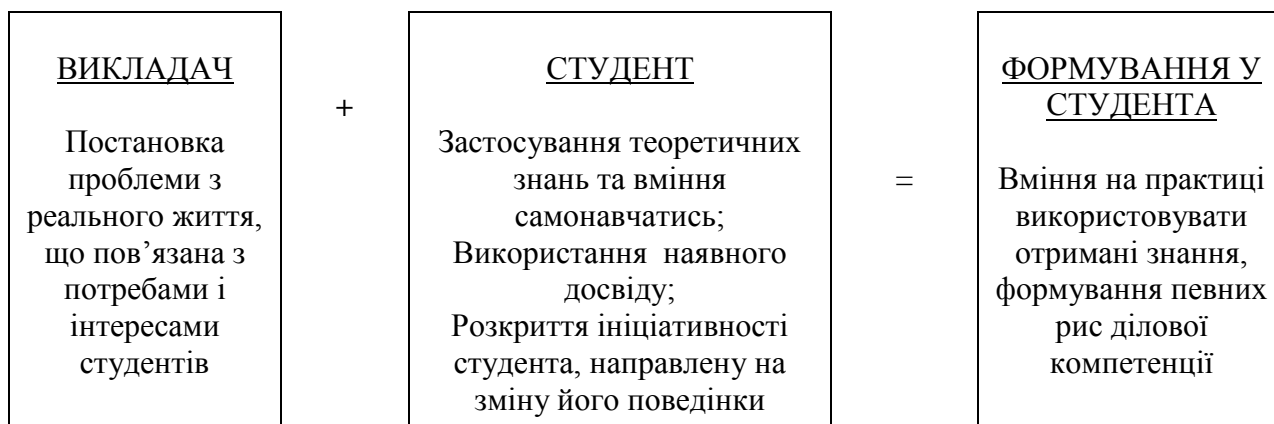

Рис.1. Алгоритм застосування активних методів навчально-пізнавальної діяльності студентів.

Для ефективного вивчення дисципліни «Облікова політика підприємства» пропонується застосування активного методу навчання - навчального проектування. Головним для проектно-технологічного підходу в будь-якій галузі є визначення цілей діяльності та організація робіт групи людей в такий спосіб, щоб цілі було реалізовано після завершення циклу діяльності, який складається з ланцюжка логічно впорядкованих кроків-етапів та здійснюється в певному середовищі. Оскільки внаслідок вирішення поставлених завдань, студенти повинні поетапно розробляти, а в фіналі скласти розпорядчий документ про облікову політику підприємства, що розцінюється як вихідний продукт навчання, то даний тренінг можна віднести до навчальних проектів.

Використання проектно-технологічного підходу в навчальному процесі вимагає врахування цілої низки принципів:

1. Орієнтація на позитивні якісні зміни існуючих процесів діяльності.
2. Моделювання структури та змісту діяльності, що включає розробку і погодження проектного завдання, проектно-технічної документації, схвалення та затвердження розробки, підготовку до реалізації.
3. Системність, змістовність та структурна цілісність. Цей принцип означає організаційну системність процесу діяльності.
4. Гармонійна взаємодія всіх елементів проектного комплексу за прийнятою ієрархією по вертикалі та горизонталі.
5. Керованість та поетапна реалізація процесу, визначення пріоритетів, обмежень реалізації певних етапів.
6. Постійний зворотній зв'язок, співставлення мети та результатів.
7. Свідомість та творча активність учасників існування колективного характеру праці.

Умовою виконання роботи групою студентів вважатиметься презентація письмового звіту, у якому міститиметься проект Наказу про облікову політику,

обґрунтування вибору варіанту рішення щодо спірних питань, посилення на інформаційні джерела.